

Še nekaj o pritožbah ljudi

15. junij 1847

1 Zlasti danes se veliko pritožuje nad rimskokatoliško cerkvijo in mnogi ljudje pričakujejo njen dokončni, popolni poraz in konec njenega delovanja, njenega malikovanja in vseh njenih mračnih dejavnosti. Eden od njih ji predstavi zgodovino in ji pokaže milijone grozodejstev iz vseh časov, ki jih je prek svojih duhovnikov zagrešila. Drugi ji pred nosom drži odprto celotno Sveto pismo in ji s stotimi besedili dokazuje, da je njen papež še manj potomec svetega Petra, kot je kitajski cesar potomec sonca. Po ravni črti namreč ni zastopnik Kristusa, temveč zmaja in ji matematično prikazuje leto, dan in uro njenega gotovega uničenja. In, ko pride čas in mine leto in dan in ura in babilonski zmaj še noče v pekel, potem je bodisi izračun napačen, bodisi je Janezovo razodetje slabo prevedeno, ali sploh ni pristno, ali je to le temačen odlomek iz starih prerokov, ali pa je celotno Sveto pismo čisto napol moralno, napol politično delo, ki se ne prilega več tem novim svetlim časom. Drugi zgolj obsojajo obredje, odobravajo pa ostalo organizacijo te svetovne cerkve.

Nekaterim so menihi trn v peti, drugim tako imenovani jezuiti, tretjim latinski obred, četrti preklinjajo celibat, nekateri ustno spovedovanje in vsak nekaj drugega. Vsi pa si želijo in to deloma na skrivaj in deloma javno, da bi te kurbe bilo čimprej konec!

2 Toda kljub temu, da si z vseh strani tako zelo želijo njenega konca, še vedno naprej obstaja, kot bi se najbolj nadležno upirala vsem svojim vedno večjim sovražnikom in najbolj neusmiljenim sodnikom. Jaz pa pravim: Ne le Rim, ampak vsaka zunanja cerkev je slaba, če postavlja odrešenje samo navzven in ne upošteva, da Moje kraljestvo ni od tega sveta, ampak od povsem drugega sveta in da je prava cerkev samo v človeškem srcu in nikjer drugje, s čimer edino, izključujoč vse drugo, lahko človek doseže večno življenje svojega duha. Za vsako drugo zgolj zunanjo svetovno cerkev, bodisi rimsko, protestantsko ali grško, velja za vedno tisto, kar sem napovedal v preroku Jeremiju; 51. poglavje, 36-39 in se glasi:

3 „Zato tako govori Gospod: Glej, sam se bom pravdal zate in te maščeval; Izsušil bom njihova morja in povzročil, da bodo njihovi vodnjaki presahnili. Babilon bo postal kup kamenja in zmajevo bivališče, v grozo in roganje in v njem ne bo nihče prebival. Skupaj bi morali rjoveti kot levi in renčati kot mladi levi. S njihovim pitjem jih bom razgrel in jih upijanil, da se bodo veselili, potem pa se pogreznejo v večno spanje, iz katerega se ne bodo nikoli več zbudili, govori Gospod!“

4 Ta besedila, ki jih ni težko razumeti, dovolj dobro kažejo, kako stojijo stvari z Rimom in vsako drugo zunanjo cerkvijo in kakšna je njihova večna usoda.

5 Tvojo zadevo, to je tvojo prevaro in lažnivo pretvarjanje, želim obrniti na zunanji svet, da bi notranjost človeka ostala nedotaknjena in bosta tako rešena njegov duh in duša; s tem pa boste imeli v sebi Moje maščevanje, ki je večna smrt. Vašo hudobijo (morje laži in zla) želim narediti nemočno in vaši bogati zlati vodnjaki bodo vedno bolj presihali. Tako se bo vaša moč za zlo, vedno bolj in bolj zmanjševala.

6 Zato bo vsak Babilon sam po sebi postal mrtev kup kamenja in bivališče zmaja, ki

je simbol večne smrti in tako v posmeh vsem, ki živijo v njem. Ta posmeh pa je nakazan s čudeži in roganjem v njem in iz njega. In tisti, ki je zaživel v Duhu, ne bo nikoli bival pod tvojo streho; čeprav bodo služabniki takšne zunanje cerkve v jezi in besu rjaveli kot levi in kmalu zatem od lakote vpili kot mladi levi, če se bodo starešine predolgo zadrževali s krmilno palico, pa to ne bo več prestrašilo nikogar živega in nihče, ki je bil preroben, ne bo pozoren na njihove klice. Tisti pa, ki hočejo biti slepi in mrtvi, bodo iz čaše pili vino smrti, vino vsake prevare, vse laži in prevzetnosti, se z njim opili in nato v tej opitosti zaspali, iz tega spanca smrti pa se ne bodo nikoli prebudili, ne začasno ne večno!!!

7 To, kar je Jeremija prerokoval o takratnem Babilonu, se torej dobesedno dogaja tudi Rimu kot vsemu zunanjemu cerkvenemu življenju; ali to, kar se dogaja z vso zunanostjo, se nenehno dogaja tudi Rimu in vsem drugim cerkvam, v kolikor so samo zunanje - usahnejo in se posušijo ter postanejo mrtve gmote kamenja. Se bo zgodilo več od tega, kot je predvideno?

8 Zato tudi takšni žalostni pomisleki niso na mestu.

9 Vsak pa naj skrbi le za svojo notranjo živo cerkev in sodbo o zunanjih cerkvah z zaupanjem prepusti meni; potem bo vse ostalo v istem večnem redu, kot je običajno, tudi če slepota človeštva, ki se vedno pritožuje in obsoja, tega ne opazi, Amen. To in tako pravi Gospod Amen, Amen, Amen.

Jakob Lorber
[Nebeški darovi](#)